

Sygn. akt IX W 2904/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 16 i 30 października 2017 r., 18 grudnia 2017r. sprawy

P. B. (1)

s. Z. i E. z domu T.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 26 lipca 2017 roku o godz. 10:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem ciężarowym marki K. o nr rej. (...) podczas włączania się do ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznej odległości od kierującej samochodem m-ki M. (...) o nr rej. (...), która była w trakcie manewru jego omijania czym spowodował uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 3, art. 17 ust. 1,2 Prawo o Ruchu Drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego P. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 kw skazuje go na **karę 500 (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych oraz kosztami opinii biegłego w kwocie 590,90 (pięćset dziewięćdziesiąt 90/100) złotych;**

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza na rzecz D. B. i P. C. (...) S. C. kwotę 615 (sześćset piętnaście) złotych tytułem zwrotu oskarżycielowi posiłkowemu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.

Sygn. akt IX W 2904/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2017r. około godz. 10.05 P. B. (1) kierował samochodem ciężarowym m. (...) o nr rej. (...). Jechał ul. (...) w O. ze średnią prędkością około 7 km/h, odbierając odpady komunalne. Poza pojazdem znajdował się jego współpracownik C. J. (1).

W tym samym czasie za pojazdem ciężarowym poruszała się D. C. (1), kierująca samochodem osobowym m – ki M. (...) o nr rej. (...). Gdy samochód ciężarowy zatrzymał się na środku jezdni, bliżej jej lewej krawędzi, na wysokości nieruchomości nr(...), kobieta postanowiła ominąć go z prawej strony, częściowo wjeżdżając na chodnik. W momencie gdy samochód M. znajdował się na wysokości kabiny pojazdu ciężarowego, kierujący nim ruszył, zmieniając kierunek jazdy w prawo, aby bezpiecznie ominąć zaparkowane z lewej strony samochody. W wyniku tego manewru doszło do najechania przednią częścią prawego boku pojazdu K. na przednie lewe drzwi i lewy przedni błotnik M.. Kierująca M. zmuszona była do odjechania z miejsca zdarzenia kilka metrów do przodu, bowiem w pozycji kolizyjnej nie była w stanie otworzyć drzwi.

Na miejsce został wezwany partol Policji, funkcjonariusze rozpytali uczestników zdarzenia, wykonali oględziny pojazdów i dokumentację fotograficzną. Nałożyli na P. B. (1) mandat karny za spowodowanie kolizji, którego on odmówił przyjęcia.

Jeźdźnia ul. (...) w O. jest dwukierunkowa, o szerokości około 5 metrów. Po obu jej stronach znajdują się chodniki o szerokości około 2,2 m Na chodniku po prawej stronie, patrząc w kierunku jazdy pojazdów, w pobliżu jego lewej krawędzi usytuowane są latarnie uliczne – pierwsza ok. 5,5 m od krawędzi jezdni prostopadłej, druga ok. 22 m od pierwszej.

W wyniku wyżej opisanego zdarzenia oba pojazdy w nim uczestniczące zostały uszkodzone. W samochodzie M. stwierdzono : wgniecenia na przednim lewym błotniku na wysokości 45 – 86cm i przednich drzwiach lewych na tej samej wysokości, na których obszarze widoczne były poziome otarcia powłoki lakierniczej; otarcia poziome na lewej, bocznej stronie nakładki przedniego zderzaka na wysokości 20 – 62 cm, otarcia na obręczy przedniego lewego koła oraz otarcia na kloszu przedniej lewej lampy; dodatkowo uszkodzeniu w wyniku odchylenia do przodu uległo lustro zewnętrzne lewe. W pojeździe m. (...) stwierdzono: w przybliżeniu poziome otarcia i zarysowania na przedniej części prawego boku pojazdu zlokalizowane na wysokości 60-75 cm (na nakładce przedniego zderzaka, obudowie świateł, nakładce przedniego prawego błotnika, prawej bocznej lamie kierunkowskazu); dodatkowo na schodkach do kabiny znajdowały się otarcia, wgniecenia i nawarstwienia czerwonej substancji.

(dowody: zeznania świadka D. C. k. 43, J. K. k. 48, Ł. D. k. 48, opinia biegłego k. 54 – 67, 73, notatka urzędowa k. 2, protokoły oględzin pojazdów k. 3 – 4), szkic miejsca zdarzenia k. 5, wydruk z (...) k 18 – 21, zdjęcia k. 22, akta szkody k. 22)

Obwiniony P. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż na ul. (...) jego pojazd był cały czas w ruchu, poruszając się bliżej prawej krawędzi jezdni. Kierująca pojazdem M. wykonała manewr wyprzedzania jego samochodu z prawej strony, wykorzystując częściowo chodnik, wjeżdżając na niego $\frac{3}{4}$ szerokości pojazdu. Na wysokości kabiny wykonała gwałtowny skręt w lewo, bowiem na jej torze ruchu znajdowała się latarnia uliczna. Obwiniony stwierdził, iż widząc to, odbił kierownicą w lewo. Po zdarzeniu jego pojazd nie był przestawiany, kierująca M., po wycofaniu (przy którym miała uszkodzić lustro) podjechała do przodu i zaparkowała przed samochodem m. (...).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, albowiem są one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności zeznaniami pokrzywdzonej i opinią biegłego i zamierzają ewidentnie do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Świadek D. C. (1) zeznała, iż dojechała do stojącego na jezdni pojazdu ciężarowego, nie mogła go ominąć z lewej strony bowiem zajmował niemal cały pas ruchu, stąd też postanowiła go ominąć z prawej strony. Nie wykluczyła, iż prawymi

kołami wjechała na chodnik. W momencie gdy znajdowała się na wysokości kabiny kierowcy, samochód gwałtownie ruszył, skręcając w prawą stronę i „wbijając się” w nadkole jej pojazdu.

Świadkowie J. K. (2) i Ł. D. opisali sytuację jaką zastali na miejscu zdarzenia oraz wykonane czynności.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej opisanych świadków. Wersja zdarzenia przedstawiona przez pokrzywdzoną D. C. (1) została potwierdzona opinią biegłego, który wskazał ją jako bardziej prawdopodobną w oparciu o analizę rozmiaru i rodzaju uszkodzeń oraz możliwości wykonania opisywanych przez uczestników zdarzenia manewrów. Funkcjonariusze Policji są osobami obcymi dla obwinionego, wykonywali jedynie swoje czynności służbowe i nie mają żadnych powodów aby do bezpodstawnie oskarżać.

Świadek C. J. (1), w trakcie zdarzenia znajdował się poza pojazdem, po jego lewej stronie, co do zasady potwierdził wersję przedstawioną przez obwinionego, podkreślając, iż pokrzywdzona poruszała się z dużą prędkością i wyniku swego manewru „zaklinowała się” między latarnią a pojazdem ciężarowym.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka bowiem w świetle opinii biegłego oraz uwzględniając warunki drogowe w miejscu zdarzenia, wersja przez niego przedstawiona jest niemożliwa. Nie można zapominać, iż ze względu na miejsce, w którym znajdował się świadek, nie był w stanie zobaczyć najistotniejszych momentów zdarzenia.

Wobec dwóch wersji zdarzenia, Sąd na wniosek stron dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych. Biegły po przeanalizowaniu materiału dowodowego, w szczególności uszkodzeń pojazdów oraz oględzin miejsca zdarzenia, stwierdził, iż wersją bardziej prawdopodobną jest wersja przedstawiona przez kierującą pojazdem M.. W ocenie biegłego, geometryczny obraz uszkodzeń oraz kierunek przemieszczeń przedniej części przedniego lewego błotnika samochodu M., wskazują, że siła deformująca skierowana była od tyłu i z lewej strony w kierunku przodu i wnętrza pojazdu. Głębokość deformacji na pojeździe M. narastała od tyłu do przodu. Kierunek odkształcenia przedniej części błotnika M. wskazuje, iż przeszkoda – przednia część prawego boku pojazdu K. - kontaktowała się z przednim lewym błotnikiem M., zaś schodki pojazdu ciężarowego i jego prawy przedni błotnik z przednimi lewymi drzwiami pojazdu osobowego. Ślady wyżej opisane pozwalają na ustalenie, iż osie podłużne pojazdów bezpośrednio przed kontaktem przecinały się pod kątem około 5 – 15 stopni. W ocenie biegłego uszkodzenia samochodu M. wskazują, iż powstały, gdy samochód ciężarowy, przynajmniej w początkowej fazie zderzenia, posiadał większą prędkość od samochodu osobowego, co jest możliwe przy dość gwałtownym ruszeniu z postoju. Biegły podkreślił, iż prędkość 7 km/h uwidoczniła na odczycie z (...) jest prędkością średnią.

Analizując wersję zdarzenia przedstawioną przez obwinionego i świadka C. J., biegły zwrócił uwagę, iż twierdzenia o większej prędkości samochodu M. niż samochodu ciężarowego nie znajdują potwierdzenia w uszkodzeniach tego pierwszego. W przypadku klasycznego manewru wyprzedzania inny byłby kierunek uszkodzeń M.. Dodatkowo biegły zauważył, iż uwzględniając ustalone przybliżone prędkości pojazdów oraz deklarowane przez obwinionego usytuowanie pojazdów względem prawej krawędzi jezdni, manewr wyprzedzania przez kierującą M. byłby możliwy jedynie w przypadku, gdyby ominęła słup latarni usytuowany za skrzyżowaniem z prawej strony i jechała całą szerokością po chodniku.

Sąd dał wiarę opinii biegłego, bowiem jest ona jasna, spójna i pełna. Biegły odpowiedział wyczerpująco na stawiane mu pytania, a swoje stanowisko w sposób przekonujący uzasadnił.

Przepis art. 3 ust 1 Prawa o ruchu drogowym stanowi, iż uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę.

Zgodnie z art. 17 ust 1 Prawa o ruchu drogowym, włączanie się do ruchu następuje przy rozpoczynaniu jazdy po postoju lub zatrzymaniu się niewynikającym z warunków lub przepisów ruchu drogowego. Kierujący pojazdem, włączając się do ruchu, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi

lub uczestnikowi ruchu.(ust.2 cyt. przepisu) „Szczególna ostrożność” jest kwalifikowaną postacią „ostrożności”, tzn. podwyższoną do granic gwarantujących skuteczność reakcji, przede wszystkim w przypadku zmieniającej się nieoczekiwanie sytuacji na drodze.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. P. B. (1) w dniu 26 lipca 2017r. około godz. 10.05 w O. przy ul. (...), kierując samochodem ciężarowym m. (...) o nr rej. (...), podczas włączania się do ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznej odległości od omijającego go samochodu m – ki M. o nr rej. (...), czym doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86pkw w zw. z art. 3 i 17 ust 1 i 2 Prawa o ruchu drogowym i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą leżącą po jego stronie, którą jest dotychczasowa wielokrotna karalność za wykroczenia drogowe, w tym spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym (k. 21 – 21v). Dodatkowo należy podkreślić, iż P. B. kierował pojazdem ciężarowym, stąd winien zachować tym większą ostrożność i zwiększyć uwagę. Przedmiotowe zdarzenie miało miejsce przy niewielkich prędkościach, a uszkodzenia pojazdu M. okazały się znaczne. Sąd nie dostrzegł po stronie obwinionego żadnych okoliczności łagodzących.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana ma szansę wpłynąć na postawę obwinionego w ruchu drogowym wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełnić swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania, opłatą oraz kosztami opinii biegłego.

Na podstawie art. 627 kpk w zw z art. 119kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. B. i P. C. (...) S.C. kwotę 615 zł. tytułem zwrotu wydatków poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika w sprawie. Koszty te zostały udokumentowane fakturą VAT i mieszczą się w ustawowych granicach.